

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce
(ve smyslu čl. IV odst. 3 vyhlášky děkana FPR č. 30D/2012)

Název práce: Ukládání povinností formou obecně závazných vyhlášek místních samosprávných celků

Diplomant/ka: David Volf

Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce dle autora bylo zaměřit se „...na problematiku ukládání povinností touto formou podzákoně právní regulace, na to jaké jsou ústavní a zákonné limity možností regulace chování obecně závaznými vyhláškami a jaké oblasti jsou jimi možné regulovat a v jakém přípustném rozsahu tak mohou územně samosprávné celky, v dnešním právním státě stojícím na základech vyspělé demokratické ústavy, právní povinnosti ukládat.“ (str. 5)

Tento cíl odpovídá zadání práce.

2. Přístup studenta k řešení zadaného úkolu, původnost a úroveň práce s prameny:

Volba tématu byla podle všeho značně ovlivněna diplomantovým zájmem o problematiku komunální politiky a místní správy jako takové. Tento zájem byl na přístupu diplomanta ke zpracování jeho DP znát a je jen jej nutno hodnotit jednoznačně pozitivně.

Téma se možná na první pohled jeví jako jednodušší, než jaké ve skutečnosti je. Studenti mohou mít pocit, že k problematice obecně závazných vyhlášek, jejich přijímání, přezkumu (dozoru nad jejich vydáváním) či rušení již bylo napsáno dost na to, aby se na základě takových materiálů dala zpracovat přijatelná diplomová práce. Takový závěr by však byl jen velmi nepřesný, ne-li dokonce přímo nesprávný. Zejména problematika ukládání povinností formou autonomní normotvorby územních samosprávných celků zůstává nejen teoreticky poměrně těžko uchopitelnou a nesnadno zpracovatelnou, ale také v mnoha ohledech dosud neprobádanou a čekající na první pokusy o její odborné posouzení. Nejsem si jist, nakolik si diplomant byl při výběru zvoleného tématu DP této skutečnosti vědom a nakolik v jeho případě nepřevážil entusiasmus vycházející ze zájmu o tuto správněprávní oblast nad racionálním zhodnocením tématu jako takového, jeho záludnostmi a obtížemi, které skýtá.

Je však možno konstatovat, že diplomant téma uchopil zodpovědně a po prvotním seznámení se s podstatou zvolené problematiky přistoupil ke zpracování práce s nezbytnou péčí a důkladností. Kromě studia podkladových materiálů problematiku konzultoval nejen se mnou jako vedoucím práce, ale dle svých slov i s některými praktiky z oblasti veřejné správy.

Výsledkem jeho snažení je práce, která není jen kompilátem základních pramenů, jež se k této problematice nabízejí, ale která zároveň dostatečně věrně reflektuje diplomantovo počínající právnické uvažování, myšlení, argumentaci a obecně řečeno celkový přístup k věci. Text je autorovým originálním počinem se všemi klady i zápory, které takové dílo provázejí.

Zejména pak mezi ty negativní rysy práce, kterých se autor nevyvaroval, pak můžeme řadit například určité problémy terminologické („norma“ není totéž co „předpis“, „územně“ samosprávný celek není totéž co „územní“ samosprávný celek atp.) či vyjadřovací (na str. 25 píše, že OZV je originální normotvorba, která „není nikterak odvozená od zákonů“, nebo na

str. 46 uvádí, že obecní rada je stejně jako zastupitelstvo ustavena na 4 roky atp.), stejně jako se mu nevyhnula určitá (byť spíše dílčí) neaktuálnost předkládaných informací (na str. 21 uvádí již neaktuální a tedy neúplný výčet sankcí za přestupky dle přestupkového zákona) nebo zjevná nepřesnost v některých subjektivních hodnoceních, resp. hodnotících vyjádřeních (na str. 31 chybně uvádí, že názor ÚS formulovaný v Jirkovském nálezu se v tomto rozhodnutí objevil „poprvé“ a že to (dle str. 35) bylo rozhodnutí „nečekané“, z čehož ani s jedním nelze jednoznačně souhlasit). Někdy se v textu objevují určité metodologické lupy (například na str. 30 a 32 je prakticky stejně a obsáhle citován tentýž nález Pl. ÚS 5/93 týkající se Žďáru nad Sázavou, některé kapitoly (např. 5.1.1) by si možná zasloužily vnitřní členění do menších částí), v práci je možno najít i některé formální nedostatky (neúplné či ne zcela jasné identifikovatelné citované zdroje na str. 9 nebo 41 nebo třeba nejednotné používání kurzívy pro citované právní předpisy (str. 43 a contr. str. 52-54).

I přes tyto – někdy více, jindy méně podstatné – chyby je však možno hodnotit, že předložená diplomová práce je zpracována řádně. Student v ní projevil nejen dostatečný zájem o předmět svého zkoumání, ale také dovednost nalezení potřebných podkladových materiálů a schopnost jejich prostudování a zpracování do organicky propojené a celistvé univerzitní kvalifikační práce.

3. Přínos práce a aktivita studenta během zpracování:

Student několikrát využil možnosti konzultace (osobní i prostřednictvím e-mailu) při zpracování své práce, zároveň však projevil výraznou míru samostatnosti. Mé poznámky, podněty či rady ke zpracování zpravidla reflektoval.

K přínosu práce již viz výše.

4. Celkové hodnocení práce:

Předložená diplomová práce nepochybně splňuje obsahové, formální i metodologické požadavky kladené na závěrečné práce studentů magisterského oboru Právo a může tak být předložena k obhajobě. Diplomantovi se podařilo zpracovat práci možná sice ne zcela dokonalou, ale jistě natolik kvalitní, aby mohla být předmětem odborné obhajoby.

Práci samotnou navrhuji hodnotit stupněm „Velmi dobře“ s tím, že tento návrh může být samozřejmě ještě upraven v závislosti na úrovni ústní obhajoby.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Ke str. 22 – student by mohl blíže objasnit koncept paaktu v případě chybné obecně závazné vyhlášky, což je konstrukce, která rozhodně není soudobou (ani tradiční) správní teorií přijímána nijak jednoznačně.

Ke str. 26 – diplomant by mohl zpřesnit svou argumentaci, podle níž je právo normotvorby jakýmsi „automatickým“ či „samozřejmým“ důsledkem legitimacy získané přímou volbou, v tom smyslu, že by se vypořádal s námitkou, proč tedy touto pravomocí nedisponuje v ČR přímo volený prezident republiky.

V Plzni dne 3/5/2014

Podpis autora posudku